

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

24 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Nicolaev Ghenadie,

Judecători – Timofti Vladimir, Toma Nadejda, Alerguș Constantin, Moraru Petru, a judecat fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către partea vătămată Negru Valentin și de către avocatul Druță Boris în numele inculpatului Rău Ion, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Rău Ion Victor, născut la 19 ianuarie 1991, originar și domiciliat în s. Teleșeu, r-l Orhei.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 23.04.2013 - 26.08.2015 (prima instanță);
2. 15.09.2015 - 15.10.2015 (instanța de apel);
3. 01.02.2016 - 24.05.2016 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei din 26 august 2015, Rău Ion a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunilor prevăzute:

- de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani;

- de art. 192/1 alin. (2) lit. c) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani;

În temeiul art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, definitiv i-a fost stabilită lui Rău Ion, pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani 8 luni, cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate art. 85 Cod penal, pentru cumul de sentințe, la pedeapsa stabilită în prezenta cauză s-a adăugat în întregime - pedeapsa neexecutată aplicată prin sentința

Judecătoria Orhei din 09 septembrie 2011, de 2 ani și 4 luni închisoare și definitiv i s-a stabilit lui Rău Ion 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă înaintată de Negru Valentin s-a admis parțial și s-a încasat de la Rău Ion în beneficiul lui Negru Valentin prejudiciul material cauzat prin infracțiune în sumă de 152771,67 lei și prejudiciul moral în mărime de 10 000 lei. În rest cerințele din acțiunea civilă au fost respinse ca neîntemeiate.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Rău Ion la 09 septembrie 2011, în intervalul orelor 18.00 – 20.00, urmărind scop de profit și de sustragere pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin alegerea cheii a pătruns în domiciliul cet. Negru Valentin, situat în satul Seliște raionul Orhei, de unde pe ascuns a sustras bani în sumă de 7000 lei, certificatul de înmatriculare cu cheile de la automobilul de model „Honda Accord” cu numerele de înmatriculare K AH 143, o geantă în valoare de 350 lei, două telefoane mobile cu costul fiecăruia de 1500 lei, două inele din aur cu costul fiecăruia de 2650 lei, două lăntișoare din aur cu costul fiecăruia de 1600 lei, un lăntișor din argint cu costul de 600 lei, cauzându-i părții vătămate Negru Valentin o daună materială în proporții considerabile în valoare totală de 19 450 lei.

Tot el în același timp, loc și circumstanțe, urmărind scopul de răpire a mijlocului de transport, pentru a se plimba, la 09 septembrie 2011, în intervalul orelor 18.00-20.00, a pătruns în ograda gospodăriei cet. Negru Valentin, situată în satul Seliște raionul Orhei, unde prin deschiderea ușii, a intrat în posesia ilegală a autoturismului de model „Honda Accord” cu numerele de înmatriculare de stat K AH 143 care era parcat în ogradă și care aparține cu drept de proprietate cet. Negru Valentin, și s-a deplasat cu el în mun. Chișinău unde a abandonat autoturismul deteriorat pe str. Zelinschi.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către partea vătămată Negru Valentin, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului Rău Ion să-i fie aplicată o pedeapsă mai aspră, iar acțiunea civilă să fie admisă integral.

În argumentarea cererii de apel apelantul a indicat că:

- instanța de fond reieșind din faptul, că Rău Ion se caracterizează negativ, a comis infracțiunea fiind în stare de ebrietate, anterior a fost condamnat, însă careva concluzii nu și-a făcut și îndată după condamnarea sa din nou a comis o infracțiune, totodată instanța a numit cea mai blândă pedeapsă prevăzută de lege, fără a exista vreun temei pentru o atare blîndețe;

- reieșind din personalitatea inculpatului și circumstanțele cauzei, instanța urma să aplice pedepsele maxime, și anume 4 ani pentru infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal și 5 ani pentru infracțiunea prevăzută de art. 192/1 alin. (2) lit. c) Cod penal. Cu aplicarea art. 84 Cod penal, prin cumul total, pedeapsa urma să fie stabilită de 9 ani închisoare. Cu aplicarea art. 85 Cod penal, la pedeapsa stabilită urma să fie adăugată în întregime pedeapsa neexecutată aplicată prin sentința Judecătoria

Orhei din 09 septembrie 2011, de 2 ani și 4 luni închisoare, cu stabilirea pedepsei definitive lui Rău Ion 11 ani și 4 luni închisoare;

- instanța de fond nu a dispus repararea integrală a prejudiciului care i-a fost cauzat părții vătămate, mai mult ca atât prejudiciul moral de 10000 lei încasat este diminuat și nu corespunde suferințelor psihice pe care le-a suportat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2015, apelul declarat a fost admis, casată sentința, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care, Rău Ion a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute:

- de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani;

- de art. 192/1 alin. (2) lit. c) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani.

În temeiul art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită lui Rău Ion, pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art. 85 Cod penal, prin cumul de sentințe la pedeapsa numită s-a adăugat parțial partea din pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoria Orhei din 09 septembrie 2011, stabilind pedeapsa definitivă lui Rău Ion 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În rest sentința a fost menținută.

4.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că circumstanțele pentru faptele reținute în sarcina inculpatului au fost pe deplin și obiectiv constatate de către prima instanță din totalitatea de probe acumulate la cauza penală: declarațiile părții vătămate, declarațiile martorilor, materialele dosarului, fiind corect apreciate, cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblul din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond la adoptarea sentinței a comis o eroare de drept la stabilirea pedepsei prin aplicarea prevederilor art. 84 Cod penal, astfel, instanța de fond a numit pedeapsa de 2 ani 8 luni închisoare deși pe art. 192¹ alin. (2) lit. c) Cod penal, i-a numit pedeapsa de 3 ani închisoare, astfel făcând cumulare parțială a fost numită în baza art. 84 Cod penal o pedeapsa mai mică.

Astfel, instanța de apel a constatat, că la pronunțarea sentinței, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și just a ajuns la concluzia, că inculpatul Rău Ion a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, pe semnele de furt - adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit prin pătrundere în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile părții vătămate și infracțiunea prevăzută de art. 192/1 alin. (2) lit. c) Cod penal, pe semnele de răpirea mijlocului de

transport fără scop de însușire, acțiuni săvârșite prin pătrundere în spații îngrădite, dar eronat a aplicat prevederile ce țin de cazul unui concurs de infracțiuni conform prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, ori pedeapsa definitivă în cazul unui concurs de infracțiuni se aplică la săvârșirea a două sau a mai multor infracțiuni aflate în concurs.

Totodată, instanța de apel a reținut că, conducându-se de prevederile art. 85 Cod penal, dacă după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință, partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară.

În temeiul art. 85 alin. (3) Cod penal, pedeapsa definitivă în cazul unui cumul de sentințe, trebuie să fie mai mare decât pedeapsa stabilită pentru săvârșirea unei noi infracțiuni și decât partea neexecutată a pedepsei pronunțate în sentința anterioară a instanței de judecată.

Prin urmare, la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă în corespundere cu prevederile art. 7,61, 75-78 Cod penal, instanța de apel a ținut cont că, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului cât și a altor persoane.

Referitor la acțiunea civilă, instanța de apel a reținut că soluția instanței de fond este justificată de încasare a prejudiciului moral și material, avînd în vedere faptul că partea vătămată Negru Valentin nu a prezentat probe care ar justifica mărimea prejudiciului.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către:

5.1. Partea vătămată Negru Valentin, care invocînd temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 15) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, cu remiterea cauzei spre o nouă rejudecare în instanța de apel în alt complet de judecată, invocînd că:

- instanța de apel a pronunțat o nouă hotărîre prin care a ușurat situația inculpatului Rău Ion, necătînd la faptul că a solicitat aplicarea față de Rău Ion a unei pedepse mai aspre ca cea aplicată de instanța de fond. În atare condiții aplicarea față de Rău Ion a unor dispoziții mai blînde ca cele aplicate de instanța de fond, constituie o înrăutățire a situației sale, iar avînd în vedere că a fost unicul apelant și anume apelul său a fost admis de instanța de apel, această înrăutățire a avut loc în urma propriului său apel;

- instanța de apel nu a motivat în decizie din ce considerente a ajuns la concluzia că instanța de fond la stabilirea pedepsei definitive prin cumulul de sentințe incorect a adăugat la pedeapsa stabilită, în întregime partea neexecutată din pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriai Orhei din 09 septembrie 2011 și de ce este necesar ca această pedeapsă să fie adăugată doar parțial;

- inculpatul Rău Ion după comiterea acestei infracțiuni, în timp ce se afla în calitate de inculpat, iarăși a comis un șir de infracțiuni în Republica Moldova și Ucraina. Toate acestea influențează la stabilirea pedepsei, deoarece îl caracterizează pe Rău Ion

ca persoană. Instanța de fond nu a ținut cont de acestea și contrar prevederilor art.75 alin. (1) Cod penal, i-a aplicat inculpatului o pedeapsă prea blândă. Mai mult ca atât, în baza art.192¹ alin.(2) Cod penal, instanța a numit cea mai blândă pedeapsă prevăzută de lege, fără a exista vreun temei pentru o atare blândețe;

- inculpatul anterior a mai fost condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.192¹ alin.(2) Cod penal, adică pentru o infracțiune similară, precum și a comis infracțiunea fiind în stare de ebrietate. Necătfînd la aceasta instanța de fond a indicat în sentință că nu au fost stabilite circumstanțe agravante;

- instanța de fond nu a ținut cont de persoana inculpatului, de circumstanțele agravante, lipsa circumstanțelor atenuante și nu a aplicat o pedeapsă echitabilă, prin ce a încălcat prevederile art.7 alin. (1) și 75 alin. (1) Cod penal;

- consideră că reieșind din personalitatea inculpatului și circumstanțele cauzei, instanța urma să aplice pedepsele maxime în privința inculpatului;

- instanța de fond nu a motivat de ce a respins cerințele lui referitoare la indicele inflației și de ce a considerat cuantumul de 50000 lei al prejudiciului moral ca fiind unul exagerat. În acest sens invocă că jurisprudența Curții Europene și anume cauza Fomin vs. Moldova și Hisvaari vs. Finland, în cadrul căroră Curtea Europeană a indicat următoarele: „ Dreptul la un proces echitabil include dreptul părților de a fi auzite. Aceasta presupune nu numai dreptul părții or de a prezenta probe și argumente, dar și obligația instanței de a motiva de ce admite s-au respinge un argument sau altul. Numai o motivare a hotărîrilor permite instanței de recurs de a verifica legalitatea hotărîrii contestate și asigură o bună administrare a justiției. Prin faptul că nu a motivat din ce cauză respinge cerința sa referitor la încasarea inflației și de ce consideră că cuantumul de 50000 lei a prejudiciului moral, ca fiind exagerat, instanța a comis încălcări similare celor constatate de Curtea Europeană pe cauzele Fomin vs. Moldova și Hisvaari vs. Finland și a făcut ca procesul în privința sa să nu fie unul echitabil.

5.2. Avocatul Druță Boris în numele inculpatului Rău Ion, invocînd temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței, invocînd că:

- consideră că instanța de apel nu a avut destule temeiuri pentru a-i înrăutăți situația inculpatului și n-a existat nici un temei de a fi casată sentința, mai indică că, Rău Ion nu merită o pedeapsă mai aspră decît cea care a fost stabilită de instanța de fond;

- instanța de apel a ignorat față de Rău Ion drepturile prevăzute de art.6 § 1 din Convenția pentru Apărarea Dreptului Omului – la un proces echitabil în fața unei instanțe judecătorești, care în partea sa importantă enunță preeminența principiului supremației dreptului ca element al statelor contractante ca unul din elementele fundamentale- principiile: procesul echitabil, administrarea probelor;

6. Pe marginea recursului declarat de avocatul Druță Boris, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹ Cod de procedură penală, procurorul Crijanovschi Serghei, a prezentat referință, prin care a solicitat inadmisibilitatea acestuia, fiind

vădit neîntemeiat, cu menținerea deciziei atacate.

6.1. Referință pe marginea recursului declarat de către avocatul Druță Boris în numele inculpatului Rău Ion, a depus și partea vătămată Negru Valentin, prin care și-a exprimat dezacordul cu cererea de recurs înaintată, invocând că acesta urmează a fi respins, ca inadmisibil și neîntemeiat.

6.2. Pe marginea recursului declarat de către partea vătămată Negru Valentin, a prezentat referință, inculpatul Rău Ion, care a solicitat respingerea acestuia, cu menținerea deciziei atacate.

7. Judecând recursurile ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul lărgit concluzionează, că recursul ordinar declarat de către avocatul Druță Boris în numele inculpatului Rău Ion și recursul ordinar declarat de către partea vătămată Negru Valentin în latura penală urmează a fi respinse ca inadmisibile, iar cel al părții vătămate Negru Valentin în latura civilă urmează a fi admis, din următoarele motive.

7.1. Referitor la recursul ordinar declarat de avocatul Druță Boris în numele inculpatului Rău Ion:

În conformitate cu prevederile art. 422 Cod de procedură penală, termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

Conform materialelor dosarului, decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2015 în speța dată a fost pronunțată integral la 12 noiembrie 2015, în prezența procurorului, fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de judecată (f.d. 25-26, vol. V), totodată, fiindu-i înmînată contra semnătură copia deciziei motivate, confirmată prin recipisa anexată la dosar (f.d. 34, vol. V). Despre data pronunțării deciziei motivate avocatul Druță Boris a fost înștiințat la 15 octombrie 2015, conform procesului- verbal al ședinței (f.d.25, vol. V).

Prin urmare, instanța de recurs constată că recursul declarat de avocatul Druță Boris în numele inculpatului Rău Ion la 14 ianuarie 2016 (f.d. 57, vol. V) depășește în mod evident termenul limită de declarare a recursului ordinar, care a expirat la data de **14 decembrie 2016**.

Aceste momente certifică faptul că termenul de 30 zile de contestare cu recurs a deciziei instanței de apel, stabilit de art. 422 Cod de procedură penală nu a fost respectat, deoarece recursul avocatului Druță Boris în numele inculpatului Rău Ion a fost declarat cu mult peste termenul de 30 de zile de declarare a recursului ordinar.

Astfel, termenul de recurs este absolut și are caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar recursul declarat după expirarea termenului se va respinge ca tardiv.

În această ordine de idei, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție consideră, că recursul ordinar declarat de avocatul Druță Boris în numele inculpatului Rău Ion este inadmisibil, ca fiind declarat peste termen.

7.2. Referitor la recursul ordinar declarat de partea vătămată Negru Valentin:

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În același context, Colegiul penal lărgit menționează, că hotărîrile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărîrii, dar și motivarea superficială sau motivarea în termeni vagi-evazivi, reprezintă motiv de casare.

Totodată, potrivit art. 101 alin. (4) Cod de procedură penală, instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărîrii sale numai acele probe, la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărîre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

Colegiul penal lărgit constată, că instanța de apel la examinarea apelurilor declarate nu a respectat cerințele art. 414 Cod de procedură penală, nu a răspuns la modul cuvenit la toate motivele invocate de apelant în latura civilă, în legătură cu ce în baza temeiului pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală urmează a fi casată decizia instanței de apel în latura civilă, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, deoarece această eroare nu poate fi corectată de instanța de recurs.

Din conținutul recursului declarat, rezultă că partea vătămată critică decizia instanței de apel atât referitor la pedeapsa stabilită inculpatului, cât și la latura civilă.

7.2.1. Cu referire la criticele formulate privind stabilirea pedepsei prea blînde inculpatului, Colegiul lărgit menționează că instanța de apel corect a stabilit inculpatului pedepsele pentru infracțiunile comise și ele sunt echitabile, potrivit criteriilor de individualizare a pedepsei – cerințe de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvîrșirea infracțiunii.

Astfel, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel la stabilirea pedepsei inculpatului corect a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75, 77, 79, 85 Cod penal, de gravitatea faptei, motivul comiterii acesteia, personalitatea inculpatului, prezența circumstanțelor ce atenuază sau agravează pedeapsa penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, condițiile de trai, cât și de faptul că executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Solicitarea recurentului de a aplica pedepse maxime inculpatului, Colegiul penal lărgit o respinge considerînd că ea contravine principiului umanismului.

7.2.2. Referitor la latura civilă, Colegiul lărgit invocă, că partea vătămată Negru Valentin, în apel (f.d. 215-218, vol. IV), motivînd cerințele sale, s-a expus asupra dezacordului său cu sentința adoptată referitor la acțiunea civilă, solicitînd admiterea acțiunii civile integrale, însă instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apelul declarat, deși apelantul invocă probe concrete care, în opinia sa, confirmau cerințele sale referitoare la încasarea prejudiciului material, referitor la indexarea sumei la coeficientul de inflație de 23 % și moral.

Instanța de apel sa expus superficial asupra acțiunii civile înaintată de partea vătămată Negru Valentin, invocînd că „...referitor la acțiunea civilă instanța de apel consideră justificată soluția primei instanțe de încasare a prejudiciului moral și material, avînd în vedere faptul că partea vătămată Negru Valentin nu a prezentat probe care ar justifica mărimea prejudiciului în acest aspect nu sunt temeuri de a casa sentința...” (f.d. 32, vol. V).

Această motivare duce la concluzia, că instanța de apel a motivat insuficient (neconcret) argumentele din apel, fiindcă motivarea este în contradicție cu prevederile art. 387 Cod de procedură penală, care stipulează, că o dată cu pronunțarea sentinței de condamnare, instanța de judecată, apreciind dacă sînt dovedite temeurile și mărimea pagubei cerute de partea civilă, este obligată să admită acțiunea civilă, în tot sau în parte, ori să o respingă și numai, alin. (3) - în cazuri excepționale cînd, pentru a stabili exact suma despăgubirilor cuvenite părții civile, ar trebui amînată judecarea cauzei, instanța poate să admită, în principiu, acțiunea civilă, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanța civilă.

Relevantă în acest sens, este hotărîrea CEDO din 19.11.2009, în cauza Tonchev vs. Bulgaria, prin care s-a constatat că prin nesoluționarea acțiunii civile în proces penal, a fost încălcat art.6 din Convenție, Curtea a considerat că, “... în situația în care sistemul intern permite reclamanților să introducă o acțiune civilă alăturată procesului penal, statul are obligația să se asigure că aceștia se bucură de garanțiile fundamentale prevăzute în art.6.”

Din materialele dosarului se confirmă că partea vătămată Negru Valentin a prezentat instanței de fond probe care justifică încasarea prejudiciului material cu indexarea sumei la coeficientul de inflație de 23 %, ce se confirmă prin informația eliberată de către Direcția pentru Statistică a raionului Orhei din 27.05.2015 (f.d. 174, vol. IV), care a fost total ignorată cum de prima instanță, așa și de instanța de apel.

Analizînd aceste motive, Colegiul lărgit consideră că instanța de apel s-a pronunțat pur formal - superficial, fără a invoca motive relevante în decizia atacată, asupra argumentului invocat de către partea vătămată Negru Valentin, în latura civilă,

cu referire la dauna materială cu referire la indexarea sumei la coeficientul de inflație de 23 %, ceea ce nu poate fi acceptat și la o nouă rejudecare urmează a fi corectat.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile Legii procesual-penale asupra motivelor invocate de apelant, partea vătămată Negru Valentin în latura civilă - în apel, și ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica CEDO, să pronunțe o hotărîre legală și întemeiată.

8. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1), pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către avocatul Druță Boris în numele inculpatului Rău Ion.

Admite recursul ordinar declarat de către partea vătămată Negru Valentin, casează în partea laturii civile decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2015 în cauza penală privindu-l pe **Rău Ion Victor**, cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte de către Curtea de Apel Chișinău în alt complet de judecată.

În rest decizia atacată se menține.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia motivată pronunțată la **07 iulie 2016.**

Președinte

Nicolaev Ghenadie

Judecători

Timofti Vladimir

Toma Nadejda

Alerguș Constantin

Moraru Petru